

2009.05.25

Bedömning av kulturhistoriskt värde är inte en smakfråga

Det är med bestörtning jag tagit del av ledande politikernas som Kristina Alvendal med fleras ifrågasättande av Stadsmuseets sakliga och väl underbyggda arbete som kommunens expert avseende kulturmiljö och byggnadsvård. I ett yttrande beträffande Stadsmuseets beslut att ge Trygg-Hansahuset blå dvs högsta skyddsklass säger de bl a ”Stadsbyggnadsnämnden kommer att bortse från denna och liknande ogenomtänkta klassningar framgent”.

Argumenten har handlat om vad vi idag tycker är vackert och om jämförelser med etablerade historiska monument med många år på nacken som t ex kungliga slottet. Det tyder på en skrämmande brist på insikt om den kompetens som behövs för att kunna värdera arkitektur och stadsplanering i ett långsiktigt perspektiv. Byggnader så nära vår tid som Trygg-Hansahuset från 1970-talet är naturligtvis särskilt svåra att bedöma. Oavsett vad vi tycker om dem idag så är det viktigt att värna om att särskilt goda exempel eller byggnader av symbolkaraktär från den tiden finns kvar för eftervärlden.

För att hamna så riktigt som möjligt krävs överblick över byggnadsbeståndet nationellt och internationellt, insikt såväl om vad som är typiskt som speciellt för en viss tid och djupt byggnadshistoriskt kunnande. Det är definitivt inte en smakfråga. Det kräver det kunnande som finns inom stadsmuseet. Våra politiker vill jag be, tag kontakt, be om en lektion och demonstrera en förändrad attityd i praktiskt handlande. Det skulle något skingra många oro över vart Stockholm är på väg.

Kerstin Westerlund Bjurström
Ordförande Samfundet S:t Erik